

בית חיינו א

הרואה בית הקברות אחת לשלושים יום מברך ברכה זו

**ברוך אתה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר
אֶתְכֶם בְּדִין וְזָן אֶתְכֶם בְּדִין וְכָלְכַל אֶתְכֶם
בְּדִין וְהֵמִית אֶתְכֶם בְּדִין וַיּוֹדַע מִסְפָּר כָּלְכֶם בְּדִין
וְהוּא עֲתִיד לְהַחְיֹתְכֶם וּלְקַיֵּם אֶתְכֶם בְּדִין בָּרוּךְ
אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מִתְּחִילָה הַיּוֹמִים.**

**אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ מִתְּחִילָה יָמִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מִתְּחִילָה יָמִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם כְּמוֹךְ בַּעַל
גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ יְמִית וּמִתְּחִילָה וּמַצְמִיחַ
יְשׁוּעָה וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת יָמִים**

נוהגים לומר 7 מזמורי תהילים שהם

פרק לג

- א **רַנְנֵנוּ צְדִיקִים בֵּיתָהּ לְיִשְׂרָאֵל נֶאֱמָר תְּהִלָּה**
- ב **הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנִבְלָה עֲשׂוֹר זְמִירוֹ-לוֹ**
- ג **שִׁירוֹ-לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הִטִּיבוּ נֶגֶן בַּתְּרוּעָה**
- ד **כִּי־יִשְׂרָאֵל דָּבַר־יְהוָה וְכָל־מַעֲשָׂהוּ בְּאִמּוֹנָה**
- ה **אֱהִב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מִלֵּאָה הָאָרֶץ**

ו בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל-צבאם
ז כנס כנוד מי הים נתן באוצרות תהומות
ח יראו מיהוה כל-הארץ ממנו יגורו כל-ישיבי
תבל ט כי הוא אמר ויהי הוא-צוה ויעמד
י יהוה הפיר עצת-גוים הניא מחשבות עמים
יא עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר
ודר יב אשרי הגוי אשר-יהוה אלהיו העם בחר
לנחלה לו יג משמים הביט יהוה ראה את-כל-
בני האדם יד ממכון-שבתו השגיח אל כל-ישיבי
הארץ טו הוצר יחד לבם המבין אל-כל-
מעשיהם טז אין-המלך נושע ברב-חיל גבור
לא-ינצל ברב-כח יז שקר הסוס לתשועה וברב
חילו לא ימלט יח הנה עין יהוה אל-יראיו
למיחלים לחסדו יט להציל ממות נפשים
ולחיותם ברעב כ נפשנו חפתה ליהוה עזרנו
ומגננו הוא כא כי-בו ישמח לבנו כי בשם קדשו
בטחנו כב יהי-חסדך יהוה עלינו כפאשר יחלנו
לך

פרק טז

א מִכֶּתֶם לְדָוִד שְׁמִרְנִי אֶל כִּי־חֲסִיתִי בָךְ
 ב אָמַרְתָּ לַיהוָה אֲדֹנִי אַתָּה טוֹבָתִי
 בַּל־עָלִיךָ ג לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ הַזֶּה וְאֲדִירִי
 כָּל־חֲפָצֶי־כֶּם ד יִרְבוּ עֲצָבוֹתֶם אַחֵר מָהְרוּ בַל־
 אֲסִיף נִסְכֵיהֶם מִדָּם וּבַל־אֲשֵׁא אֶת־שְׁמוֹתֶם עַל־
 שְׁפָתִי ה יְהוָה מִנְתַּח־חֲלָקִי וְכוֹסִי אַתָּה תוֹמִיךָ
 גּוֹרְלִי ו חֲבָלִים נָפְלוּ־לִי בְנִעְמִים אֶף־נִחַלְתָּ
 שְׁפָרָה עָלַי ז אֲבָרַךְ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶף־
 לִילּוֹת יִסְרוּנִי כִלְיוֹתַי ח שׁוֹיֵתִי יְהוָה לְנִגְדִי
 תָּמִיד כִּי מִיָּמִינִי בַל־אֲמוּט ט לָכֵן א שָׂמַח לְבִי
 וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֶף־בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן לְבִטְחִי י כִּי א
 לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל לֹא־תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרָאוֹת
 שַׁחַת יא תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמָחוֹת
 אֶת־פָּנֶיךָ נְעֻמוֹת בְּיָמֶיךָ נִצַּח

פרק יז

א תִּפְלֶה לְדָוִד שְׁמָעָה יְהוָה צִדֵּק הַקְּשִׁיבָה רִנָּתִי
 הֶאֱזִינָה תִּפְלֶתִי בְּלֹא שְׁפָתִי מִרְמָה
 ב מִלִּפְנֵיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תִּחְזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל
 ג בַּחֲנֻת לִבּוֹ פָקַדְתָּ לִילָה צָרַפְתָּנִי בַל־תִּמָּצָא

זמתי בל־יעבר־פי ד לפעלות אדם בדבר
 שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ ה תמך אשרי
 במעגלותיך בל־נמוטו פְּעָמֵי וּ אֲנִי־קראתיך
 כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי ז הַפִּלָּה
 חֲסִדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמֶּתְקוֹמָמִים בִּימִינְךָ
 ח שְׁמִרְנִי כְּאִשּׁוֹן בַּת־עֵין בָּצַל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנִי
 ט מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֹו שְׁדוֹנִי אֲיִבִּי בְּנֶפֶשׁ יִקִּיפוּ עָלַי
 י חֲלָבִמוֹ סָגְרוּ פִּימוֹ דִּבְרוּ בִּגְאוֹת יֵא אֲשִׁירֵנוּ
 עָתָה סִבְבוּנִי סִבְבוּנִי עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ לְנִטּוֹת
 בְּאַרְץ יב דְּמִינוּ כְּאַרְיֵה יִכְסוּף לְטֹרֶף וְכִכְפִּיר
 יֵשֵׁב בְּמִסְתָּרִים יג קוֹמָה יְהוָה קִדְמָה פָּנָיו
 הִכְרִיעָהוּ פִּלָּטָה נִפְשִׁי מִרָשָׁע חֲרָבְךָ יָד מִמָּתִים
 ידך ו יְהוָה מִמָּתִים מִחֲלָד חֲלָקִים בְּחַיִּים וְצַפִּינָךְ
 וְצִפּוֹנְךָ תִּמְלֵא בְטָנָם יִשְׁבְּעוּ בָנִים וְהַנִּיחוּ יִתְרָם
 לַעֲוָלָלֵיהֶם טו אֲנִי בִצְדָק אֶחְזֶה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה
 בְּהִקִּיץ תִּמְוִנָתְךָ

פרק עב

א לְשִׁלְמָה אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמֶלֶךְ תָּן וְצִדְקָתְךָ
 לְבֶן־מֶלֶךְ ב יָדִין עַמְּךָ בִצְדָק וְעֲנִיֶיךָ
 בַּמִּשְׁפָּט ג יִשְׂאוּ הָרִים שְׁלוֹם לָעָם וּגְבָעוֹת

בית חיינו ה

בְּצַדִּיקָה ד' יִשְׁפֹּטוּ עֲנִי־עַם יוֹשִׁיעַ לְבָנֵי אֲבִיוֹן
וַיִּדְכָּא עוֹשֶׁק ה' יִירָאוּף עִם־שָׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יְרַח דּוֹר
דּוֹרִים וַיֵּרֶד כְּמָטָר עַל־גִּזְרֵי כְּרִבִּים זְרוֹיף אֶרֶץ
ז' קִפְרַח־בְּיָמָיו צַדִּיק וְרַב שְׁלוֹם עַד־בְּלִי יְרַח
ח' וַיֵּרֶד מָיִם עַד־יָם וּמִנְהָר עַד־אֶפְסַי־אֶרֶץ
ט' לִפְנֵיו יִכְרְעוּ צִיִּים וְאִיָּבּוֹ עָפָר יִלְחֲכוּ
י' מִלְכִּית־רִשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יִשִּׁיבוּ מִלְכֵי שָׁבָא
וּסְבָא אֲשָׁכַר יִקְרִיבוּ יֵא וַיִּשְׁתַּחֲוּ־לוֹ כָּל־מְלָכִים
כָּל־גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ יב' כִּי־יִצִּיל אֲבִיוֹן מִשּׁוּעַ וְעָנִי
וְאִין־עֶזֶר לוֹ יג' יַחַס עַל־דָּל וְאֲבִיוֹן וְנַפְשׁוֹת
אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ יד' מִתּוֹף וּמִחֲמָס יִגְאֹל נַפְשָׁם
וַיִּיקָר דָּמָם בְּעֵינָיו טו' וַיַּחֲי וַיִּתֵּן־לוֹ מִזֶּהֶב שָׁבָא
וַיִּתְּפִלֵּל בְּעַדוֹ תַּמִּיד כָּל־הַיּוֹם יִבְרַכְנָהוּ טז' יְהִי
פֶסֶת־בְּרוֹ בְּאֶרֶץ בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׂ כָּל־בְּנוֹן פְּרִיֹו
וַיִּצִּיצוּ מִעִיר כְּעֶשֶׂב הָאֶרֶץ יז' וַיְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם
לִפְנֵי־שָׁמֶשׁ יִנִּין יָנוֹן שְׁמוֹ וַיִּתְּבָרְכוּ בוֹ כָּל־גּוֹיִם
יִאֲשְׁרוּהוּ יח' בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ יט' וּבְרוּךְ הוּא כְבוֹדוֹ לְעוֹלָם
וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל הָאֶרֶץ אָמֵן וְאָמֵן כ' כָּלוּ
תְּפִלוֹת דָּוִד בֶּן־יִשָּׁי

פרק צא

א יֵשֶׁב בְּסֶתֶר עֲלִיוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן ב אִמֵּר
 לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי
 ג כִּי הוּא יִצְיֶלְךָ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַנּוֹת
 ד בְּאַבְרָתוֹ יִסֶּךְ לָךְ וְתַחַת־כְּנָפָיו תִּחְסֶה צָנָה
 וְסִחְרָה אֲמַתּוֹ ה לֹא־תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחֵץ יְעוֹף
 ו יוֹמָם ו מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְיֶה מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים
 ז יִפֹּל מִצִּדְּךָ א אֶלֶף וּרְבָבָה מִיַּמִּינְךָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יִגְשׁ
 ח רֶק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה
 ט כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֲלִיוֹן שְׁמַת מְעוֹנֶךָ
 י לֹא־תֵאָנָה אֱלֹהֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא־יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ
 יא כִּי מִלְּאָכָיו יִצְוֶה־לָּךְ לִשְׁמֹרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ
 יב עַל־כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן־תִּגַּף בְּאַבֵּן רִגְלֶךָ יג עַל־
 שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כְּפִיר וְתַנִּין יד כִּי בִי
 חֲשַׁק וְאֶפְלָטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִי־יִדַּע שָׁמַי טו יִקְרָאֲנִי
 וְאֶעֱנֶהוּ עֲמוֹ־אֲנֹכִי בְּצָרָה אַחֲלִיצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ
 טז אַרְךָ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי אֹרֶךְ וּגְו

פרק קד

א בָּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלָּתָּ מְאֹד
 הוֹד וְהָדָר לְבִשְׁתָּ ב עֲטֵה־אֹר פְּשִׁלְמָה
 נוֹטָה שָׁמַיִם פִּירִיעָה ג הַמְקָרָה בַּמִּים עֲלִיּוֹתָיו
 הַשָּׁם־עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהִלָּךְ עַל־כִּנְפֵי־רוּחַ ד עֲשֵׂה
 מְלָאכָיו רוּחוֹת מְשַׁרְתָּיו אֲשֶׁלֶּהט ה יִסְד־אֶרֶץ
 עַל־מְכוּנֶיהָ בַּל־תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד ו תְּהוֹם כְּלָבוּשׁ
 כְּסִיתוֹ עַל־הָרִים יַעֲמֵדוּ מַיִם ז מִן־גְּעֻרָתְךָ
 יִנוּסוּן מִן־קוֹל רַעְמֶךָ יִתְפַּזּוּן ח יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ
 בְּקַעֲוֹת אֶל־מְקוֹם זֶה י יִסְדֹּת לָהֶם ט גְּבוּל־שְׂמֹת
 בַּל־יַעֲבִרוּן בַּל־יִשְׁבּוּן לְכִסּוֹת הָאָרֶץ י הַמְשַׁלַּח
 מַעֲיָנִים בִּנְחָלִים בֵּין הָרִים יִהְלֹכוּן יא יִשְׁקוּ
 כָּל־חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם יב עֲלִיָּהֶם
 עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין עֶפְאִים יִתְנוּ־קוֹל
 יג מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו מִפָּרִי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע
 הָאָרֶץ יד מִצְמִיחַ חֲצִיר ו לְבַהֲמָה וְעֹשֵׁב לְעֶבֶדֶת
 הָאָדָם לְהוֹצִיא לָחֶם מִן־הָאָרֶץ טו וַיֵּין ו יִשְׂמַח
 לְבַב־אָנוּשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׁמֵן וְלָחֶם לְבַב־
 אָנוּשׁ יִסְעֵד טז יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אֲרָזִי לְבָנוֹן
 אֲשֶׁר נָטַע יז אֲשֶׁר־שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה

בְּרוּשִׁים בֵּיתָה יח הָרִים הַגְּבוּהִים לִיעָלִים סְלָעִים
 מְחֹסָה לְשִׁפְנִים יט עָשָׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שָׁמַשׁ יָדַע
 מְבוֹאֹ כ תִּשְׁתַּחֲשֹׁף וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ-תִרְמָשׁ כָּל-
 חֵיתוֹ-יַעַר כא הַכְּפִירִים שְׂאֲגִים לְטָרֶף וּלְבִקֵּשׁ
 מֵאֵל אָכְלָם כב תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֱסָפוֹן וְאֵל-
 מְעוֹנָתָם יִרְבְּצוֹן כג יֵצֵא אָדָם לִפְעָלוֹ וּלְעִבְדָּתוֹ
 עַד-יַעֲרֹב כד מִה־רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָךְ ׀ יִהְיֶה כָּל־
 בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מִלְּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ כה זֶה ׀ הֵי־
 גְדוֹל וּרְחֹב יָדִים שָׁם-רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיּוֹת
 קִטְנּוֹת עִם-גְּדֻלּוֹת כו שָׁם אֲנִיּוֹת יִהְלָכוֹן לְוִיתָן
 זֶה-יִצְרָתָ לְשִׁחֻק־בּוֹ כז כָּל־אֱלֹיֶיךָ יִשְׁבְּרוֹן לְתֵת
 אָכְלָם בָּעֵתוֹ כח תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטוֹן תִּפְתַּח יָדְךָ
 יִשְׁבְּעוֹן טוֹב כט תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבְהַלּוֹן תִּסַּף רוּחָם
 יִגְוְעוֹן וְאֵל-עֶפְרָם יִשׁוּבוֹן ל תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוֹן
 וּתְחַדֵּשׁ פָּנָי אֲדָמָה לא יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם
 יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו לב הַמִּבֵּיט לָאָרֶץ וּתְרַעַד
 יִגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ לג אֲשִׁירָה לִיהוָה בְּחַיֵּי
 אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי לד יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי
 אֲשַׁמַּח בִּיהוָה לה יִתְמוּ חֲטָאִים ׀ מִן-הָאָרֶץ

ורשעים | עוד אינם ברכי נפשי את־יהוה

הללו־יה

פרק קל

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמָקִים קָרָאתִיךָ יְהוָה

ב בְּאֹדְנִי שָׁמְעָה בְּקוֹלִי תְהַיְינָה אֲזַנֶּיךָ קְשׁוּבוֹת

לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי ג אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֹדְנִי מִי

יַעֲמֹד ד כִּי־עָמַךְ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּרָה ה קוֹיֹתִי

יְהוָה קִוֵּיתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי ו נַפְשִׁי לְאֹדְנִי

מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר ז יַחַל יִשְׂרָאֵל

אֶל־יְהוָה כִּי־עַם־יְהוָה הִתְחַסֵּד וְהִרְבֵּה עֲמוֹ פְדוֹת

ח וְהוּא יַפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו

אחר כך אומרים אותיות שמו/ה הפרטי של המנוח/ה לפי הקטעים

מתוך מזמור קי"ט

אבא זצ"ל

נז חֲלָקִי יְהוָה אֶמְרָתִי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ. נח חֲלִיתִי

פְּנֶיךָ בְּכָל־לֵב חֲנֹנִי, כְּאֶמְרָתֶךָ.

נט חֲשַׁבְתִּי דְרָכֶי וְאָשִׁיבָה רַגְלִי, אֶל־עֲדֹתֶיךָ.

ס חֲשֵׁתִי, וְלֹא הִתְמַהֲמַהְתִּי לִשְׁמֹר, מִצֹּתֶיךָ.

סא חֲבָלֵי רָשָׁעִים עֲוֹנֵי תוֹרָתֶךָ, לֹא שָׁכַחְתִּי.

סב חֲצוֹת־לַיְלָה־אָקוּם, לְהוֹדוֹת לָךְ עַל, מִשְׁפָּטִי

צִדְקָה. סג חֵבֶר אָנִי, לְכָל-אֲשֶׁר יֵרְאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי,
פְּקוּדֶיךָ. סד חֲסִדֶּךָ יְהוָה, מְלָאָה הָאָרֶץ חֲקִיךָ
לְמַדְנִי.

עג יְדִיךָ עָשׂוֹנִי, וַיְכַוְּנֵנִי הַבִּינִנִי, וְאֶלְמְדָה
מִצּוֹתֶיךָ. עד יֵרָאֶיךָ, יֵרְאוּנִי וַיִּשְׁמְחוּ כִּי
לְדַבְּרֶךָ יַחֲלֹתִי. עה יִדְעֹתִי יְהוָה, כִּי-צִדְקָה
מִשְׁפָּטֶיךָ וְאֱמוּנָה, עֲנִיתָנִי. עו יְהִי-נָא חֲסִדֶּךָ
לְנַחֲמָנִי- כְּאִמְרָתְךָ לְעִבְדֶּךָ. עז יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ
וְאַחֲיָה כִּי-תוֹרַתְךָ, שְׁעָשָׁעִי. עח יִבְשׁוּ זֵדִים,
כִּי-שָׁקֶר עֲוֹתוֹנִי אָנִי, אֲשִׁיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ.
עט יִשׁוּבוּ לִי יֵרָאֶיךָ וַיִּדְעוּ וַיִּדְעִי, עֲדֹתֶיךָ.
פ יְהִי-לְבִי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ- לְמַעַן, לֹא אֲבֹשׁ.

עג יְדִיךָ עָשׂוֹנִי, וַיְכַוְּנֵנִי הַבִּינִנִי, וְאֶלְמְדָה
מִצּוֹתֶיךָ. עד יֵרָאֶיךָ, יֵרְאוּנִי וַיִּשְׁמְחוּ
כִּי לְדַבְּרֶךָ יַחֲלֹתִי. עה יִדְעֹתִי יְהוָה, כִּי-צִדְקָה
מִשְׁפָּטֶיךָ וְאֱמוּנָה, עֲנִיתָנִי. עו יְהִי-נָא חֲסִדֶּךָ
לְנַחֲמָנִי- כְּאִמְרָתְךָ לְעִבְדֶּךָ. עז יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ
וְאַחֲיָה כִּי-תוֹרַתְךָ, שְׁעָשָׁעִי. עח יִבְשׁוּ זֵדִים,
כִּי-שָׁקֶר עֲוֹתוֹנִי אָנִי, אֲשִׁיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ.
עט יִשׁוּבוּ לִי יֵרָאֶיךָ וַיִּדְעוּ וַיִּדְעִי, עֲדֹתֶיךָ.

בית חיינו יא

פ יהי-לבי תמים בחקיך- למען, לא אבוש.
 צו מה אהבתי תורתך כל-היום, היא שיחת.
 צח מאיבי, תחכמי מצותך פי לעולם
 היא-לי. צט מכל-מלמדי השכלתי פי עדותיך,
 שיחה לי. ק מזקנים אתבונן פי פקודיך נצחתי.
 קא מכל-ארח רע, בלאתי רגלי למען, אשמר
 דברך. קב ממשפטיך לא-סרתי פי-אתה,
 הורתני. קג מה-נמלצו לחפי, אמרתך- מדבש
 לפי. קד מפקודיך אתבונן על כן, שנאתי
 כל-ארח שקר.

אמא ע"ה

ט במה יזכה-נער, את-ארחו- לשמר, בדברך.
 י בכל-לבי דרשתיך אל-תשגני,
 ממצותיך. יא בלבי, צפנתי אמרתך למען, לא
 אחטא-לך. יב ברוך אתה יהוה למדני חקיך.
 יג בשפתי ספרתי כל, משפטי-פיך. יד בדרך
 עדותיך ששתי כעל כל-הון. טו בפקודיך
 אשיחה ואביטה, ארחתיך. טז בחקתיך
 אשתעשע לא אשכח דברך.

קסט תִּקְרַב רָנְתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה כְּדִבְרֶךָ הִבִּינִנִי.
 קע תְּבוֹא תַחֲנֹנִתִּי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ,
 הֲצִילֵנִי. קעא תִּבְעֶנָה שְׁפָתַי תִּהְלֶה כִּי תִלְמַדְנִי
 חֻקֶּיךָ. קעב תַּעַן לְשׁוֹנִי, אִמְרָתְךָ כִּי כָל-מִצְוֹתֶיךָ
 צָדִיק. קעג תְּהִי-יָדְךָ לְעֶזְרִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בְּחֶרְתִּי.
 קעד תֵּאבְּתִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ, שְׁעֲשָׁעִי.
 קעה תִּחִי-נַפְשִׁי, וְתִהְלֶלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעֲזָרֵנִי.
 קעו תַּעֲשִׂיתִי כְּשֶׁה אֲבֹד, בְּקֶשׁ עֲבֹדְךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ,
 לֹא שָׁכַחְתִּי.

עג יְדִיךָ עֲשׂוֹנִי, וַיְכַוְּנֵנִי הִבִּינִנִי, וְאֶלְמְדָה
 מִצְוֹתֶיךָ. עד יִרְאֶיךָ, יִרְאוּנִי וַיִּשְׁמְחוּ
 כִּי לְדִבְרֶךָ יִחְלָתִי. עה יִדְעֵתִי יְהוָה, כִּי-צָדִיק
 מִשְׁפָּטֶיךָ וְאַמוּנָה, עֲנִיתָנִי. עו יְהִי-נָא חֶסֶדְךָ
 לְבַחֲמִנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעֲבֹדְךָ. עז יִבְאוּנִי רַחֲמֶיךָ
 וְאַחִיָּה כִּי-תוֹרָתְךָ, שְׁעֲשָׁעִי. עח יִבְשׁוּ יוֹדִים,
 כִּי-שָׁקַר עֲוֹתוֹנִי אָנִי, אֲשִׁיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ.
 עט יִשׁוּבוּ לִי יִרְאֶיךָ וַיִּדְעוּ וַיִּדְעִי, עֲדָתֶיךָ.
 פ יְהִי-לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ- לְמַעַן, לֹא אֲבוֹשׁ.

בית חיינו יג

לג הורני יהוה, דרך חקיך ואצרנה עקב.
לד הבינני, ואצרה תורתך ואשמרנה
בכל-לב. לה הדריכני, בנתיב מצותיך פי-בו
חפצתי. לו הט-לבי, אל-עדותיך ואל
אל-בצע. לז העבר עיני, מראות שוא בדרךך
חיני. לח הקם לעבדך, אמרתך- אשר,
ליראתך. לט העבר חרפתי, אשר יגרתני פי
משפטיך טובים. מ הנה, תאבתי לפקדיך
בצדקתך חייני.

פרקי תהילים באותיות נשמה

גר לרגלי דברך ואור לנתיבותי. נשבעתי
ואקימה לשמר משפטי צדקך. נעניתי עד
מאד יהוה חייני כדברך. נדבות פי רצה נא יהוה
ומשפטיך למדני. נפשי בכפי תמיד ותורתך לא
שכחתי. נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא
תעיתי. נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי
המה. נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב.
שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי. שש אנכי
על אמרתך כמוצא שלל רב. שקר
שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי. שבע ביום

הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךָ. שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי
תוֹרָתְךָ וְאִין לָמוּ מִכְּשׁוֹל. שִׁבְרֹתַי לִישׁוּעָתְךָ
יִהְיוּ וּמִצּוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי. שְׁמְרָה נַפְשִׁי עֲדוֹתֶיךָ
וְאַהֲבֵם מְאֹד. שְׁמֹרֹתִי פְקוּדֶיךָ וְעֲדוֹתֶיךָ כִּי כָל
דְּרָכֶי נִגְדֶּיךָ.

מָה אֶהְבֹּתִי תוֹרָתְךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחָתִי.
מֵאִיבֵי תַחֲכֻמֵּי מִצְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי.
מִכָּל מַלְמְדֵי הַשְּׂכָלֹתִי כִּי עֲדוֹתֶיךָ שִׁיחָה לִי.
מִזְקֵנִים אֶתְבוֹנֵן כִּי פְקוּדֶיךָ נִצְרֹתִי. מִכָּל אֶרֶח
רָע כָּלֹאֲתִי רִגְלִי לְמַעַן אֲשֹׁמֵר דְּבָרְךָ. מִמִּשְׁפָּטֶיךָ
לֹא סָרֹתִי כִּי אַתָּה הוֹרֵתֵנִי. מָה נִמְלָצוּ לְחַפִּי
אִמְרָתְךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי. מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבוֹנֵן עַל כֵּן
שִׁנְאַתִּי כָּל אֶרֶח שֶׁקָּר.

הוֹרֵנִי יִהְיוּ דְרָךְ חֻקֶּיךָ וְאַצְרָנָה עֶקֶב. הִבִּינֵנִי
וְאַצְרָה תוֹרָתְךָ וְאַשְׁמְרָנָה בְּכָל לֵב.
הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חָפְצָתִי. הֵט לְבִי
אֶל עֲדוֹתֶיךָ וְאֶל אֵל בָּצֵעַ. הִעֲבֵר עֵינֵי מִרְאוֹת
שׁוֹא בְּדַרְכְּךָ חַיִּנִי. הִקֵּם לְעֵבְדֶּךָ אִמְרָתְךָ אֲשֶׁר
לִירְאָתְךָ. הִעֲבֵר חֲרָפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרֹתִי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ
טוֹבִים. הִנֵּה תֹאבָתִי לְפָקְדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיִּנִי.

בית חיינו טו

יש נוהגים להניח על הקבר אבן משום כבוד הנפטר. ביציאה מבית הקברות נוהגים ליטול ידיים 3 פעמים על כל יד לסירוגין.

תפלה על הנפטר לומר לאחר הלימוד

אָנָּא יי מָלֵא רַחֲמִים, אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ, יְהִי נָא לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרַתְנוּ וּתְפִלָּתְנוּ (ליחידתוֹרַתִּי וּתְפִלָּתִי) בְּעִבּוֹר נְשִׁמָּת (פב"פ) ל=וּגְמוּל נָא עֲמָה בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל לַפְתּוֹחַ לָהּ שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד וְשְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן וּתְקַבֵּל אוֹתָהּ בְּאַהֲבָה וּבְחֶבֶד וּשְׁלַח לָהּ מְלֶאכֶיךָ הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים לְהוֹלִיכָהּ וּלְהוֹשִׁיבָהּ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים אֲצֵל נְשִׁמוֹת הַצְּדִיקִים וְהַצְּדִיקָנוֹת חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת לְהַנּוֹת מִזֵּיו שְׂכִינָתְךָ לְהַשְׁפִּיעָה מְטוֹבְךָ הַצָּפוֹן לְצְדִיקִים, וְהַגּוֹף יָנוּחַ בְּקֶבֶר בְּמִנוּחָה נְכוֹנָה בְּחֶדְוָה וּבְשִׂמְחָה וְשָׁלוֹם כְּדַכְתִּיב יְבֹא שָׁלוֹם יָנוּחוֹ עַל מְשַׁכְּבָתָם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ, וְכַתִּיב יַעֲלֶזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מְשַׁכְּבָתָם, וְכַתִּיב אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפָּקֵד וְשִׁכְבָּתָּ וְעָרְבָה שְׁנָתְךָ.

לזכר

וְתִשְׁמֹר אוֹתוֹ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר וּמִרְמָה וְתוֹלְעָה,
וְתִסְלַח וְתִמְחֹל לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו, כִּי
אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא
יִחָטָא, וְזָכוֹר לוֹ זְכוּתוֹ וְצַדִּיקוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה,
וְתִשְׁפִּיעַ לוֹ מִנְשָׁמְתוֹ לְדִשְׁן עֲצָמוֹתָיו בְּקֶבֶר יָרֵב
טוֹב הַצֶּפוֹן לְצַדִּיקִים, דְּכָתִיב מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר
צִפְנָתָ לִירֵאָיִךְ, וּכְתִיב שִׁמְרָה כָּל עֲצָמוֹתָיו אַחַת
מִהֶנּוּ לֹא נִשְׁבְּרָה, וַיִּשְׁכֹּן בְּטַח בְּדָד וַיִּשְׁאַנֵּן
מִפֶּתַח רָעָה, וְאֵל יִרְאֶה פָנָי גִּיהֶנָּם, וְנִשְׁמָתוֹ תִּהְיֶה
צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים, וּלְהַחְיֹתוֹ בְּתַחֲיִית הַמֵּתִים
עִם כָּל מֵתֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן

לנקבה

וְתִשְׁמֹר אוֹתָהּ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר וּמִרְמָה וְתוֹלְעָה,
וְתִסְלַח וְתִמְחֹל לָהּ עַל כָּל פְּשָׁעֶיהָ, כִּי
אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא
יִחָטָא, וְזָכוֹר לוֹ זְכוּתֶיהָ וְצַדִּיקוֹתֶיהָ אֲשֶׁר
עָשְׂתָה, וְתִשְׁפִּיעַ לָהּ מִנְשָׁמְתָהּ לְדִשְׁן עֲצָמוֹתֶיהָ
בְּקֶבֶר יָרֵב טוֹב הַצֶּפוֹן לְצַדִּיקִים, דְּכָתִיב מָה רַב

בית חיינו יז

טוֹבָךְ אֲשֶׁר צִפְנָתָ לִירְאֶיךָ, וּכְתִיב שִׁמְרֵ כָּל
עֲצֻמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה, וְתִשְׁכּוֹן בְּטַח
בְּדָד וְשִׁאֲנָן מִפֶּחַד רָעָה, וְאַל תִּרְאֶה פָּנֵי גִיְהֵנָם,
וְנִשְׁמָתָהּ תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים, וּלְהַחְיֹתָהּ
בְּתַחֲתֵית הַמַּתִּים עִם כָּל מַתֵּי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמִים, אָמֵן

פרקי משניות לפי שם הנפטר

אבא זצ"ל

שבת פרק כב

א **חֲבִית** שֶׁנִּשְׁבְּרָה, מִצִּילִין הַיָּמָנָה מִזֶּזֶן שֶׁלֹּשׁ
סְעָדוֹת, וְאוֹמֵר לְאַחֲרֵים, בָּאוּ וְהִצִּילוּ
לָכֶם, וּבִלְבָד שֶׁלֹּא יִסְפֹּג. אֵין סוֹחֲטִין אֶת הַפְּרוֹת
לְהוֹצִיא מֵהֶן מִשְׁקִין, וְאִם יֵצְאוּ מֵעֶצְמָן, אֲסוּרִין.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם לֹא־כֵלִין, הֵיוּצֵא מֵהֶן מִתֵּר,
וְאִם לְמִשְׁקִין, הֵיוּצֵא מֵהֶן אֲסוּר. חֲלוֹת דְּבִשׁ
שֶׁרִסְקָן מֵעֶרֶב שֶׁבֶת וַיֵּצְאוּ מֵעֶצְמָן, אֲסוּרִין. וְרַבִּי
אֱלִיעֶזֶר מַתִּיר בְּכָל שֶׁבֶת בְּחִמִּין מֵעֶרֶב שֶׁבֶת,
שׁוֹרִין אוֹתוֹ בְּחִמִּין בְּשֶׁבֶת, וְכָל שֶׁלֹּא בָּא בְּחִמִּין
מֵעֶרֶב שֶׁבֶת, מְדִיחִין אוֹתוֹ בְּחִמִּין בְּשֶׁבֶת, חוּץ
מִן הַמְּלִיחַ הַיָּשֵׁן, וְדֹגִים מְלוּחִים קִטְנִים וְקוֹלִיסִים

האספנין, שֶׁהִדְחָתָן זֶה הָיָא גָּמַר מְלֹאכְתָּן ג' שׁוּבֵר
אָדָם אֶת הַחֲבִית לֹאכֵל הַיִּמָּנָה גְּרוּגְרוֹת, וּבִלְבָּד
שֶׁלֹא יִתְכּוֹן לַעֲשׂוֹת כָּלִי. וְאִין נֹקְבִים מְגוּפָה
שֶׁל חֲבִית, דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה. וְחֲכָמִים מִתִּירִין.
וְלֹא יִקְבְּנָה מִצָּדָה. וְאִם הִיתָה נְקוּבָה, לֹא יִתֵּן
עָלֶיהָ שַׁעוּה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְמָרֵחַ. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, מַעֲשֶׂה בָּא לִפְנֵי רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי
בְּעֶרְבִי, וְאָמַר, חוֹשֶׁשְׁנִי לוֹ מִחֲטָאת ד' נוֹתָנִין
תְּבַשִּׁיל לְתוֹךְ הַבּוֹר בְּשִׁבִּיל שִׁיְהֵא שְׁמוֹר, וְאֶת
הַמֵּים הַיְּפִים בְּרָעִים בְּשִׁבִּיל שִׁיִּצְנוּ, וְאֶת הַצּוֹנֵן
בַּחֲמָה בְּשִׁבִּיל שִׁיִּחֲמוּ. מִי שֶׁנִּשְׁרֹו כִּלְיוֹ בַּדֶּרֶךְ
בְּמֵים, מִהֲלֹךְ בָּהֶן וְאִינוּ חוֹשֵׁשׁ. הִגִּיעַ לְחָצֵר
הַחִיצוֹנָה, שׁוֹטְחֵן בַּחֲמָה, אֲבָל לֹא כִנָּגֵד הָעַם
הַהוּא בְּמִי מַעֲרָה וּבְמִי טְבִירָא וְנִסְתַּפֵּג, אֲפֹלוּ
בְּעֶשֶׂר אֱלוֹנִטִיאוֹת, לֹא יִבְיֵאם בִּידּוֹ. אֲבָל עֲשֶׂרָה
בְּנֵי אָדָם מִסְתַּפְּגִין בְּאֱלוֹנִטִית אַחַת פְּנִיָּהֶם יְדִיָּהֶם
וְרַגְלֵיהֶם, וּמִבְיֵאִין אוֹתָהּ בִּידָן וּסְכִין וּמִמְשִׁמְשִׁין
בְּבִנֵי מַעִים, אֲבָל לֹא מִתְעַמְלִין וְלֹא מִתְגַּרְדִּין.
אִין יוֹרְדִין לְקוֹרְדִימָה, וְאִין עוֹשִׂין אֶפְקִטוּזִין,
וְאִין מַעֲצָבִין אֶת הַקָּטָן, וְאִין מִחְזִירִין אֶת

בית חיינו יט

השָׁבֵר. מִי שֶׁנִּפְרָקָה יָדוֹ וְרָגְלוֹ, לֹא יִטְרַפֵּם
בְּצוּנָן, אֲבָל רוֹחֵץ הוּא כְּדֶרֶכוֹ, וְאִם נִתְרַפָּא
נִתְרַפָּא

ראש השנה פרק ד

א יוֹם טוֹב שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁחַל לְהִיּוֹת בְּשַׁבָּת,
בַּמִּקְדָּשׁ הָיוּ תוֹקְעִים, אֲבָל לֹא בַּמִּדְיָנָה.
מִשְׁחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הִתְקִין רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי,
שִׁיְהוּ תוֹקְעִין בְּכָל מָקוֹם שֶׁיֵּשׁ בּוֹ בֵּית דִּין. אָמַר
רַבִּי אֱלֶעָזָר, לֹא הִתְקִין רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי אֶלָּא
בִּיְבֵנָה בְּלָבָד. אָמְרוּ לוֹ, אֶחָד יִבְנֶה וְאֶחָד כָּל
מָקוֹם שֶׁיֵּשׁ בּוֹ בֵּית דִּין: ב וְעוֹד זֹאת הִיְתָה
יְרוּשָׁלַיִם יִתְּרָה עַל יְבֵנָה, שֶׁכָּל עִיר שֶׁהִיא רוֹאָה
וְשׁוֹמֵעַת וְקְרוֹבָה וִיכוּלָה לָבֵא, תוֹקְעִין. וּבִיְבֵנָה
לֹא הָיוּ תוֹקְעִין אֶלָּא בְּבֵית דִּין בְּלָבָד
ג בְּרֹאשׁוֹנָה הָיָה הַלּוּלָב נִטָּל בַּמִּקְדָּשׁ שְׁבָעָה,
וּבַמִּדְיָנָה יוֹם אֶחָד. מִשְׁחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הִתְקִין
רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי שִׁיְהֵא לּוּלָב נִטָּל בַּמִּדְיָנָה
שְׁבָעָה זָכָר לַמִּקְדָּשׁ, וְשִׁיְהֵא יוֹם הַגֹּף כָּלוּ אֲסוּר
ד בְּרֹאשׁוֹנָה הָיוּ מְקַבְּלִין עֲדוּת הַחֹדֶשׁ כָּל הַיּוֹם.
פַּעַם אַחַת נִשְׁתַּהוּ הָעֲדִים מִלָּבֵא, וְנִתְקַלְקְלוּ

הַלְוִים בְּשִׁיר. הַתְּקִינוּ שְׁלֹא יִהְיוּ מִקְבְּלִין אֶלָּא עַד
הַמִּנְחָה. וְאִם בָּאוּ עֲדִים מִן הַמִּנְחָה וּלְמַעַלָּה,
נִוְהָגִין אוֹתוֹ הַיּוֹם קֹדֶשׁ וּלְמַחֲרָה קֹדֶשׁ. מִשְׁחָרֵב
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַתְּקִין רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי, שֶׁיִּהְיוּ
מִקְבְּלִין עֲדוֹת הַחֹדֶשׁ כָּל הַיּוֹם. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻעַ
בֶּן קֶרְחָה, וְעוֹד זֹאת הַתְּקִין רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי,
שֶׁאִפְלוּ רֹאשׁ בֵּית דִּין בְּכָל מָקוֹם, שְׁלֹא יִהְיוּ
הָעֲדִים הוֹלְכִין אֶלָּא לְמָקוֹם הַזֶּה סֵדֶר
בְּרִכּוֹת, אוֹמֵר אָבוֹת וּגְבוּרֹת וּקְדֻשַׁת הַשֵּׁם,
וְכוֹלֵל מַלְכוּיּוֹת עֲמֻהָן, וְאֵינוֹ תוֹקֵעַ. קְדֻשַׁת
הַיּוֹם, וְתוֹקֵעַ. זְכוּרֹנוֹת, וְתוֹקֵעַ. שׁוֹפְרוֹת,
וְתוֹקֵעַ. וְאוֹמֵר עֲבוּדָה וְהוֹדָאָה וּבִרְכַּת כֹּהֲנִים,
דְּבָרֵי רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא,
אִם אֵינוֹ תוֹקֵעַ לְמַלְכוּיּוֹת, לָמָּה הוּא מְזַכֵּיר.
אֶלָּא אוֹמֵר אָבוֹת וּגְבוּרֹת וּקְדֻשַׁת הַשֵּׁם, וְכוֹלֵל
מַלְכוּיּוֹת עִם קְדֻשַׁת הַיּוֹם, וְתוֹקֵעַ. זְכוּרֹנוֹת,
וְתוֹקֵעַ. שׁוֹפְרוֹת, וְתוֹקֵעַ. וְאוֹמֵר עֲבוּדָה וְהוֹדָאָה
וּבִרְכַּת כֹּהֲנִים וְאֵין פּוֹחֲתִין מִעֲשֶׂרָה מַלְכוּיּוֹת,
מִעֲשֶׂרָה זְכוּרֹנוֹת, מִעֲשֶׂרָה שׁוֹפְרוֹת. רַבִּי יוֹחָנָן
בֶּן נוּרִי אוֹמֵר, אִם אָמַר שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ מִכְּלָן, יִצָּא.

בית חיינו כא

אין מזכירין זכרון מלכות ושוֹפֵר של פֶּרֶעֱנוֹת.
מתחיל בתורה ומשלים בנביא. רבי יוסי אומר,
אם השלים בתורה, יצא ז' העובר לפני התבה
ביום טוב של ראש השנה, השני מתקיע.
ובשעת ההלל, ראשון מקרא את ההלל ה שופר
של ראש השנה, אין מעבירין עליו את התחום,
ואין מפקחין עליו את הגל, לא עולין באילן,
ולא רוכבין על גבי בהמה, ולא שטין על פני
המים, ואין חותכין אותו בין בדבר שהוא משום
שבות, ובין בדבר שהוא משום לא תעשה. אבל
אם רצה לתן לתוכו מים או יין, יתן. אין
מעכבין את התינוקות מלתקוע, אבל מתעסקין
עמהן עד שילמדו. והמתעסק, לא יצא, והשומע
מן המתעסק, לא יצא ט סדר תקיעות, שלש,
של שלש שלש. שעור תקיעה כשלש תרועות.
שעור תרועה כשלש יבבות. תקע בראשונה,
ומשך בשניה כשתים, אין בידו אלא אחת. מי
שברך ואחר כך נתמנה לו שופר, תוקע ומריע
ותוקע שלש פעמים. כשם ששליח צבור חייב,

כָּךְ כָּל יָחִיד וְיָחִיד חַיִּב. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר,
שְׁלִיחַ צַבּוּר מוֹצִיא אֶת הָרַבִּים יְדֵי חוֹבָתָן

יומא פרק ח

א יוֹם הַכַּפּוּרִים אָסוּר בְּאֲכִילָה וּבִשְׁתִּיָּה,
וּבְרַחֲצָה וּבְסִיכָה, וּבְנַעֲיִלַת הַסַּנְדָּל, וּבִתְשׁוּמִישׁ
הַמָּטָה. וְהַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן יִרְחֲצוּ אֶת פְּנֵיהֶם, וְהַחֲזִיָּה
תִּנְעַל אֶת הַסַּנְדָּל, דְּבָרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְנַחֲכָמִים
אוֹסְרִין. ב הָאוֹכֵל בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים כַּכּוֹתֶבֶת
הַגָּסָה, כָּמוֹהָ וּכְגֶרְעִינָתָהּ, וְהַשּׁוֹתֶה כָּמֵלָא
לְגִמּוּי, חַיִּב. כָּל הָאֲכָלִים מִצִּטְרָפִין לְכַכּוֹתֶבֶת,
וְכָל הַמִּשְׁקִים מִצִּטְרָפִין לְכָמֵלָא לְגִמּוּי. הָאוֹכֵל
וְהַשּׁוֹתֶה אֵינָן מִצִּטְרָפִים. ג אָכַל וְשָׁתָה בְּהֶעֱלֵם
אַחַד, אֵינּוּ חַיִּב אֲלָא חֲטָאת אַחַת. אָכַל וְעָשָׂה
מְלָאכָה, חַיִּב שְׁתֵּי חֲטָאוֹת. אָכַל אֲכָלִים שְׁאֵינָן
רְאוּיִים לְאֲכִילָה, שָׁתָה מִשְׁקִים שְׁאֵינָן רְאוּיִין
לְשְׁתִּיָּה, שָׁתָה צִיר אוֹ מֵרִיס, פָּטוּר.

ד הַתִּינוּקוֹת, אֵין מַעֲנִין אוֹתָן בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים
אֲבָל מְחַנְכִּין אוֹתָם לְפָנֵי שְׁנָה וּלְפָנֵי שְׁתִּיָּה,
בְּשִׁבְלִי שִׁיְהִיו רְגִילִין בְּמִצּוֹת. ה עֲבָרָה שֶׁהִרְיָחָה,
מֵאֲכִילִין אוֹתָהּ עַד שֶׁתִּשְׁיֵב נִפְשָׁהּ. חוֹלָה,

בית חיינו כג

מֵאֲכִילִין אוֹתוֹ עַל פִּי בְּקִי־אֵין וְאִם אֵין שֵׁם
בְּקִי־אֵין, מֵאֲכִילִין עַל פִּי עֲצָמוֹ, עַד שִׁיא־מֵר
"דִּי". וּמִי שֶׁאֲחִזּוּ בְּלִמּוּס, מֵאֲכִילִין אוֹתוֹ אֲפִלּוּ
דְּבָרִים טְמֵאִים, עַד שִׁיא־וֹרוּ עֵינָיו. מִי שֶׁנִּשְׁכַּח
כָּלֵב שׁוֹטֶה, אֵין מֵאֲכִילִין אוֹתוֹ מִחֲצֵר כָּבֵד שֶׁלוֹ
וְרָבִי מִתִּיא בֶּן חֲרָשׁ מִתִּיר. וְעוֹד אָמַר רַבִּי מִתִּיא
בֶּן חֲרָשׁ הֲחוֹשֵׁשׁ בְּגִרוֹנּוֹ [נ"א בְּפִיו], מִטִּילִין לוֹ
סֵם בְּתוֹךְ פִּיו [נ"א מִטִּילִין בְּתוֹכוֹ סֵם] בְּשִׁבְתּוֹ,
מִפְּנֵי שֶׁהוּא סֵפֶק נִפְשׁוֹת, וְכָל סֵפֶק נִפְשׁוֹת דּוֹחָה
אֶת הַשִּׁבְתּוֹ. זִמִּי שֶׁנִּפְלָה עָלָיו מַפְלָת, סֵפֶק הוּא
שֵׁם, סֵפֶק אֵינוֹ שֵׁם, סֵפֶק חֵי, סֵפֶק מֵת, סֵפֶק
נִכְרִי, סֵפֶק יִשְׂרָאֵל, מִפְּקָחִים עָלָיו. מִצְּאוּהוּ חֵי,
מִפְּקָחִין עָלָיו וְאִם מֵת, יִנִּיחוּהוּ. הַחֲטָאת וְאֲשָׁם
וְדַאי מְכַפְּרִים. מִיתָה וְיוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפְּרִים עִם
הַתְּשׁוּבָה. הַתְּשׁוּבָה מְכַפֶּרֶת עַל עֲבֻרוֹת קָלוֹת,
וְעַל עֲשֵׂה וְעַל לֹא תַעֲשֶׂה וְעַל הַחֲמוּרוֹת הִיא
תּוֹלָה, עַד שֶׁיָּבֹא יוֹם הַכְּפוּרִים וַיִּכָּפֵר. ט הָאוֹמֵר
"אֲחַטָּא וְאֲשׁוּב, אֲחַטָּא וְאֲשׁוּב", אֵין מְסַפִּיקִים
בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. "אֲחַטָּא, וְיוֹם הַכְּפוּרִים
מְכַפֵּר", אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר. עֲבֻרוֹת שֶׁבִין

אָדָם לְמָקוֹם, יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר וְשִׁבִּין אָדָם
 לְחֵבְרוֹ, אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, עַד שִׁירְצָה אֶת
 חֵבְרוֹ. אֶת זֶה דָּרַשׁ רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה "מִכָּל
 חֲטֹאתֶיכֶם לִפְנֵי יי תִּטָּהֵר (וּיקרא טז, ל). עֲבֹרוֹת
 שִׁבִּין אָדָם לְמָקוֹם, יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר עֲבֹרוֹת
 שִׁבִּין אָדָם לְחֵבְרוֹ, אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, עַד
 שִׁירְצָה אֶת חֵבְרוֹ. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא אֲשֶׁרִיכֶם
 יִשְׂרָאֵל! לִפְנֵי מִי אַתֶּם מִטְהַרִּין, וּמִי מִטְהַר
 אַתֶּכֶם? אַבִּיכֶם שְׂבָשְׁמִים, שְׁנֵאמַר (יחזקאל לו,
 כה) "וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיֵּם טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם"
 וְאוֹמַר (ירמיהו יז, יג) "מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יי". מָה
 מִקְוֵה מִטְהַר אֶת הַטְּמֵאִים, אֵף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִטְהַר אֶת יִשְׂרָאֵל

ברכות פרק א

א מֵאִמַּתִּי קוֹרִין אֶת שְׁמֵעַ בְּעֶרְבִית. מִשְׁעָה
 שֶׁהַכֹּהֲנִים נִכְנָסִים לֶאֱכֹל בְּתֵרוֹמָתָן,
 עַד סוּף הָאֲשֻׁמוּרָה הָרִאשׁוֹנָה, דְּבַרִּי רַבִּי
 אֶלְיָעָזָר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, עַד חֲצוֹת. רַבֵּן
 גַּמְלִיאֵל אוֹמַר, עַד שִׁיעָלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר. מַעֲשֵׂה
 שָׂבָאוּ בָנָיו מִבֵּית הַמִּשְׁתָּה, אָמְרוּ לוֹ, לֹא קָרִינוּ

בית חיינו כה

את שמע. אמר להם, אם לא עָלָה עמוד השחר, תיבין אתם לקרות. ולא זו בלבד, אלא כל מה שאמרו חכמים עד חצות, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. הקטר חלבים ואברים, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. וכל הנאכלים ליום אחד, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. אם כן, למה אמרו חכמים עד חצות, כדי להרחיק את האדם מן העברה ב מאימתי קורין את שמע בשחרית. משיכיר בין תכלת ללבן. רבי אליעזר אומר, בין תכלת לכתית. וגומרה עד הגץ החמה. רבי יהושע אומר, עד שלש שעות, שכן דרך בני מלכים לעמד בשלש שעות. הקורא מכאן ואילך לא הפסיד, כאדם הקורא בתורה ג בית שמאי אומרים, בערב כל אדם יטו ויקראו, ובבקר יעמדו, שנאמר (דברים ו) ובשכבך ובקומך. ובית הלל אומרים, כל אדם קורא כדרכו, שנאמר (שם) ובלקחתך בדרך. אם כן, למה נאמר ובשכבך ובקומך, בשעה שבני אדם שוכבים, ובשעה שבני אדם עומדים. אמר רבי טרפון, אני הייתי בא בדרך, והטתי לקרות,

כְּדַבְּרֵי בֵּית שְׁמַאי, וְסִכְנֹתַי בְּעֶצְמִי מִפְּנֵי
 הַלְסָטִים. אָמְרוּ לוֹ, כְּדִי הָיִיתָ לְחוּב בְּעֶצְמְךָ,
 שְׁעֵבְרָתָ עַל דְּבָרֵי בֵּית הִלֵּל וְ בַשֹּׁחַר מְבָרֵךְ
 שְׁתִּים לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְבִי שְׁתִּים
 לְפָנֶיהָ וּשְׁתִּים לְאַחֲרֶיהָ. אַחַת אֲרָכָה וְאַחַת
 קְצָרָה. מָקוֹם שֶׁאָמְרוּ לְהֶאֱרִיךְ, אֵינוֹ רֵשָׁאִי
 לְקַצֵּר. לְקַצֵּר, אֵינוֹ רֵשָׁאִי לְהֶאֱרִיךְ. לְחֹתֶם, אֵינוֹ
 רֵשָׁאִי שֶׁלֹּא לְחֹתֶם. וְשֶׁלֹּא לְחֹתֶם, אֵינוֹ רֵשָׁאִי
 לְחֹתֶם הַ מְזִכְרִין יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּלִילוֹת. אָמַר
 רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה, הֵרִי אֲנִי כָּבֵן שְׁבָעִים
 שָׁנָה, וְלֹא זָכִיתִי שֶׁתֹּאמַר יְצִיאַת מִצְרַיִם
 בְּלִילוֹת, עַד שֶׁדָּרְשָׁהּ בֶּן זֹמָא, שֶׁנֶּאֱמַר "לְמַעַן
 תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ
 "יְמֵי חַיֶּיךָ" – הַיָּמִים, "כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ" – הַלִּילוֹת.
 וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים "יְמֵי חַיֶּיךָ" – הָעוֹלָם הַזֶּה, "כָּל
 יְמֵי חַיֶּיךָ" – לְהַבִּיא לִימּוֹת הַמָּשִׁית.

בית חיינו כז

אמא ע"ה

שבת פרק ד

א **בַּמָּה** טוֹמְנִין וּבַמָּה אֵין טוֹמְנִין. אֵין טוֹמְנִין
לֹא בְּגֵפֶת וְלֹא בְּזָבֵל, לֹא בְּמַלְחָה וְלֹא
בְּסִיד וְלֹא בְּחֵל, בֵּין לַחִים בֵּין יְבֵשִׁים. לֹא בְּתֵבָן
וְלֹא בְּזָגִים וְלֹא בְּמוֹכִים וְלֹא בְּעֹשָׁבִים בְּזִמְנָה שֶׁהֵן
לַחִים, אֲבָל טוֹמְנִין בָּהֵן כְּשֶׁהֵן יְבֵשִׁין. טוֹמְנִין
בְּכִסּוֹת וּבִפְרוֹת, בְּכַנְפֵי יוֹנָה וּבְנִסְכֵּי שֶׁל חֲרָשִׁים
וּבְנִעֲרֵת שֶׁל פֶּשֶׁתָּן דִּקָּה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹסֵר בְּדִקָּה
וּמִתִּיר בְּגִסָּה ב טוֹמְנִין בְּשִׁלְחִין, וּמִטְלָטְלִין
אוֹתָן, בְּגִזֵּי צֶמֶר, וְאֵין מִטְלָטְלִין אוֹתָן. כִּיצַד
הוּא עוֹשֶׂה, נוֹטֵל אֶת הַכֶּסֶּוּי וְהֵן נוֹפְלוֹת. רַבִּי
אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר, קָפָה, מָטָה עַל צִדָּה
וְנוֹטֵל, שָׂמָא יֵטֵל וְאֵינוֹ יָכֹל לְהַחֲזִיר. וְחֲכָמִים
אוֹמְרִים, נוֹטֵל וּמַחֲזִיר. לֹא כֶּסֶהוּ מִבְּעוֹד יוֹם,
לֹא יִכְסֶּנוּ מִשְׁתַּחֲשָׁף. כֶּסֶהוּ וְנִתְגַּלָּה, מִתֵּר
לְכִסּוֹתוֹ. מִמֵּלֵא אֶת הַקִּיתוֹן וְנוֹתֵן לְתַחַת הַכֶּר,
אוֹ תַּחַת הַכֶּסֶת

ברכות פרק ד

א תַּפְּלֵת הַשַּׁחַר, עַד חֲצוֹת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
 עַד אַרְבַּע שָׁעוֹת. תַּפְּלֵת הַמִּנְחָה עַד
 הָעֶרֶב. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, עַד פֶּלֶג הַמִּנְחָה.
 תַּפְּלֵת הָעֶרֶב אֵין לָהּ קָבַע. וְשֶׁל מוֹסָפִין כָּל
 הַיּוֹם. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, עַד שִׁבְעַ שָׁעוֹת בִּרְבִּי
 נְחוּנְיָא בֶּן הֶקְנָה הָיָה מִתְפַּלֵּל בְּכַנִּיסָתוֹ לְבֵית
 הַמִּדְרָשׁ וּבִיצִיאָתוֹ תַּפְּלָה קֶצְרָה. אָמְרוּ לוֹ, מַה
 מָקוֹם לְתַפְּלָה זוֹ אָמַר לָהֶם, בְּכַנִּיסָתִי אָנִי
 מִתְפַּלֵּל שְׁלֹא תִּתְּאָרַע תַּקְלָה עַל יָדִי, וּבִיצִיאָתִי
 אָנִי נוֹתֵן הוֹדָיָה עַל חֻלְקִי גִרְבָּן גְּמִלְיָאל אוֹמֵר,
 בְּכָל יוֹם מִתְפַּלֵּל אָדָם שְׁמִנָּה עֶשְׂרֵה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
 אוֹמֵר, מֵעֵין שְׁמִנָּה עֶשְׂרֵה. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר,
 אִם שָׁגוּרָה תַּפְּלָתוֹ בְּפִיו, יִתְפַּלֵּל שְׁמִנָּה עֶשְׂרֵה.
 וְאִם לֹא, מֵעֵין שְׁמִנָּה עֶשְׂרֵה דִּרְבִּי אֱלִיעֶזֶר
 אוֹמֵר, הָעוֹשֶׂה תַּפְּלָתוֹ קָבַע, אֵין תַּפְּלָתוֹ
 תַּחֲנוּנִים. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, הַמְהִלָּךְ בְּמָקוֹם
 סִכָּנָה, מִתְפַּלֵּל תַּפְּלָה קֶצְרָה. אוֹמֵר, הוֹשֵׁעַ הַשֵּׁם
 אֶת עַמּוֹךְ אֶת שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל, בְּכָל פְּרִשְׁתַּת הָעֶבֶר
 יִהְיוּ צָרִיכֵיהֶם לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה ה' שׁוֹמֵעַ תַּפְּלָה

בית חיינו כט

ה הָיָה רוֹכֵב עַל הַחֲמֹר, יֵרֵד. וְאִם אֵינוּ יָכוֹל
לֵירֵד, יַחְזִיר אֶת פָּנָיו, וְאִם אֵינוּ יָכוֹל לְהַחְזִיר
אֶת פָּנָיו, יָכוֹן אֶת לְבוֹ כְּנֶגֶד בֵּית קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים
וְהָיָה יוֹשֵׁב בְּסִפִּינָה אוֹ בְּקֶרֶן אוֹ בְּאַסְדָּה, יָכוֹן
אֶת לְבוֹ כְּנֶגֶד בֵּית קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים. ז רַבִּי אֶלְעָזָר
בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר, אֵין תְּפִלַּת הַמוֹסְפִין אֲלָא בְּחֵבֶר
עִיר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, בְּחֵבֶר עִיר וְשֵׁלָא בְּחֵבֶר
עִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר מִשְׁמוֹ, כָּל מָקוֹם שֶׁיֵּשׁ
חֵבֶר עִיר, הֵיחִיד פֶּטוֹר מִתְּפִלַּת הַמוֹסְפִין

ערכין פרק ג

א יֵשׁ בְּעֶרְכִּין לְהִקָּל וּלְהַחְמִיר, בְּשִׁדָּה אֶחָדָה
לְהִקָּל וּלְהַחְמִיר, בְּשׁוֹר הַמוֹעֵד שֶׁהִמִּית
אֶת הָעֶבֶד לְהִקָּל וּלְהַחְמִיר, בְּאוֹנָס וּבִמְפֻתָּה
וּבִמּוֹצִיא שֵׁם רָע לְהִקָּל וּלְהַחְמִיר. יֵשׁ בְּעֶרְכִּין
לְהִקָּל וּלְהַחְמִיר. כִּיצַד. אֶחָד שֶׁהֶעֱרִיף אֶת הַנָּאָה
שֶׁבִּישְׂרָאֵל וְאֶת הַכֶּעוֹר שֶׁבִּישְׂרָאֵל, נוֹתֵן חֲמִשִּׁים
סָלַע. וְאִם אָמַר הָרִי דָמְיוֹ עָלַי, נוֹתֵן אֶת שְׁוִיו
ב בְּשִׁדָּה אֶחָדָה לְהִקָּל וּלְהַחְמִיר. כִּיצַד. אֶחָד
הַמִּקְדִּישׁ בַּחֹלֶת הַמָּחוּז וְאֶחָד הַמִּקְדִּישׁ בְּפִרְדָּסוֹת
סַבְסָטִי, נוֹתֵן בְּזֶרַע חֶמֶר שְׁעָרִים חֲמִשִּׁים שֶׁקָּל

כסף. ובשדה מקנה, נותן את שויו. רבי אליעזר
אומר, אחד שדה אחזה ואחד שדה מקנה. מה
בין שדה אחזה לשדה מקנה. אלא שבשדה אחזה
נותן חמש, ובשדה מקנה אינו נותן חמש

ג בשור המועד שהמית את העבד להקל
ולהחמיר. פיצד. אחד שהמית את הנאה
שבעבדים ואת הפעור שבעבדים, נותן שלשים
סלע. המית בן חורין, נותן את שויו. חבל בזה
ובזה, משלם נזק שלם ד באונס ובמפתה להקל
ולהחמיר. פיצד. אחד שאנס ופתה את הגדולה
שבכהנה ואת הקטנה שבישראל, נותן חמשים
סלע. והבשת והפגם, הכל לפי המביש
והמתביש ה במוציא שם רע להקל ולהחמיר.
פיצד. אחד שהוציא שם רע על הגדולה
שבכהנה ועל הקטנה שבישראל, נותן מאה
סלע. נמצא האומר בפיו יתר מן העושה מעשה.
שכן מצינו, שלא נחתם גזר דין על אבותינו
במדבר אלא על לשון הרע, שנאמר (במדבר
יד), וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו
בקולי

בית חיינו לא

ברכות פרק ב

א תִּיהִקוּרָא בַתּוֹרָה, וְהִגִּיעַ זְמַן הַמִּקְרָא, אִם כּוֹן
לְבוֹ, יֵצֵא. וְאִם לֹא, לֹא יֵצֵא. בַּפְּרָקִים
שׁוֹאֵל מִפְּנֵי הַכְּבוֹד וּמִשִּׁיב, וּבְאַמְצַע שׁוֹאֵל מִפְּנֵי
הִירָאָה וּמִשִּׁיב, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר, בְּאַמְצַע שׁוֹאֵל מִפְּנֵי הִירָאָה, וּמִשִּׁיב מִפְּנֵי
הַכְּבוֹד, בַּפְּרָקִים שׁוֹאֵל מִפְּנֵי הַכְּבוֹד, וּמִשִּׁיב
שְׁלוֹם לְכָל אָדָם בְּאֵלּוּ הֵן בֵּין הַפְּרָקִים, בֵּין
בְּרָכָה רֵאשׁוֹנָה לְשֵׁנִיָּה, בֵּין שֵׁנִיָּה לְשִׁמְעָה, וּבֵין
שְׁמַע לְוְהִיָּה אִם שְׁמַע, בֵּין וְהִיָּה אִם שְׁמַע
לְוִיאָמֵר, בֵּין וְלֵאמֹר לְאַמֶּת וְיֵצִיב. רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר, בֵּין וְלֵאמֹר לְאַמֶּת וְיֵצִיב לֹא יִפְסִיק. אָמֵר
רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קִרְיָהּ, לָמָּה קִדְּמָה שְׁמַע לְוְהִיָּה
אִם שְׁמַע, אֲלֵא כְּדֵי שִׁיקְבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת
שָׁמַיִם תִּתְחַלֶּה, וְאַחֵר כֶּךָ יִקְבֵּל עָלָיו עַל מַצּוֹת.
וְהִיָּה אִם שְׁמַע לְוִיאָמֵר, שְׁוֹהִיָּה אִם שְׁמַע נוֹהֵג
בִּיּוֹם וּבְלֵילָה, וְלֵאמֹר אֵינוֹ נוֹהֵג אֲלֵא בִּיּוֹם.
ג הַקּוּרָא אֶת שְׁמַע וְלֹא הַשְׁמִיעַ לְאַזְנוֹ, יֵצֵא. רַבִּי
יוֹסִי אוֹמֵר, לֹא יֵצֵא. קָרָא וְלֹא דִקְדָּק
בְּאוֹתֵיּוֹתֶיהָ, רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר יֵצֵא, רַבִּי יְהוּדָה

לב בית חיינו

אומר לא יצא. הקורא למפרע, לא יצא. קרא וטעה, יחזור למקום שטעה ו האמנין קורין בראש האילן או בראש הנדבך, מה שאינן רשאים לעשות כן בתפלה ה חתן פטור מקריאת שמע בליילה הראשון עד מוצאי שבת, אם לא עשה מעשה. מעשה ברבן גמליאל שקרא בליילה הראשון שנשא. אמרו לו תלמידיו, לא למדתנו, רבנו, שחתן פטור מקריאת שמע בליילה הראשון. אמר להם, איני שומע לכם לביטל ממני מלכות שמים אפלו שעה אחת ו רחץ לילה הראשון שמתה אשתו. אמרו לו תלמידיו, לא למדתנו, רבנו, שאבל אסור לרחץ. אמר להם, איני כשאר כל אדם, אסטניס אני ו וכשמת טבי עבדו, קבל עליו תנחומין. אמרו לו תלמידיו, לא למדתנו רבנו, שאין מקבלין תנחומין על העבדים. אמר להם, אין טבי עבדי כשאר כל העבדים, כשר היה ה חתן אם רצה לקרות קריאת שמע לילה הראשון, קורא. רבן שמעון בן גמליאל אומר, לא כל הרוצה לטל את השם יטל

בית חיינו לג

אותיות נשמה

ד נפל לתוכו יין או מחל ושנו מקצת מראיו,
אם אין בו מראה מים ארבעים סאה,
הרי זה לא יטבל בו.

ה שלשה לגין מים, ונפל לתוכן קרטוב יין,
והרי מראיהן כמראה היין, ונפלו
למקוה, לא פסלוהו. שלשה לגין מים חסר
קרטוב, ונפל לתוכן קרטוב חלב, והרי מראיהן
כמראה המים, ונפלו למקוה, לא פסלוהו. רבי
יוחנן בן נורי אומר, הכל הולך אחר המראה
ו מקוה שיש בו ארבעים סאה מכונות, ירדו
שנים וטבלו זה אחר זה, הראשון
טהור, והשני טמא. רבי יהודה אומר, אם היו
רגליו של ראשון נוגעות במים, אף השני
טהור. הטביל בו את הסגוס והעלהו, מקצתו
נוגע במים, טהור. הכר והפסת של עור, כיון
שהגביה שפתותיהם מן המים, המים שבתוכן
שאובין. כיצד יעשה, מטבילן ומעלה אותם
דרך שוליהם

לד בית חיינו

ז הַטְּבִיל בּוֹ אֶת הַמָּטָה, אֶף עַל פִּי שְׂרָגְלֶיהָ
שׁוֹקְעוֹת בְּטִיט הָעֶבֶה, טְהוֹרָה, מִפְּנֵי
שְׁהַמִּים מְקַדְּמִין. מְקוֹה שְׁמִימִיו מְרַדְּדִין, כּוֹבֵשׁ
אֶפְלוֹ חֲבִילֵי עֲצִים, אֶפְלוֹ חֲבִילֵי קָנִים, כְּדֵי
שְׁתַּפְּחוּ הַמִּים, וַיּוֹרֵד וְטוֹבֵל. מַחֵט שֶׁהִיא נְתוּנָה
עַל מַעְלֹת הַמַּעֲרָה, הִיא מוֹלִיךְ וּמֵבִיא בַּמִּים,
כִּיּוֹן שֶׁעָבַר עָלֶיהָ הַגֹּל, טְהוֹרָה

פרק ח משנה א

אָרֶץ יִשְׂרָאֵל טְהוֹרָה וּמְקוֹאוֹתֶיהָ טְהוֹרִים

תפלה על הנפטר לאחר הלימוד

אָנָּה יְיָ מֵלֵא רַחֲמִים, אֲשֶׁר בִּידְךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי
וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׁר אִישׁ, יִהְיוּ נָא לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ
תּוֹרַתְנוֹ וְתַפְלִתְנוֹ (ליחיד תּוֹרָתִי וְתַפְלִתִּי) בְּעֶבֶר נִשְׁמַת
(פב"פ) וּגְמוּל נָא עֲמָה בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל לְפָתוּחַ לָהּ
שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד וְשִׁעְרֵי גֶן עֵדֶן וְתִקְבַּל אוֹתָהּ
בְּאַהֲבָה וּבְחֶבֶד וּשְׁלַח לָהּ מְלֶאכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים
וְהַטְּהוֹרִים לְהוֹלִיכָהּ וּלְהוֹשִׁיבָהּ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים
אֶצֶל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים וְהַצַּדִּיקָנוֹת חֲסִידִים
וְחֲסִידוֹת לְהַנּוֹת מִזֵּיו שְׂכִינָתְךָ לְהַשְׁבִּיעָהּ מְטוֹבָךְ
הַצָּפוֹן לַצַּדִּיקִים, וְהַגּוֹף יָנוּחַ בְּקֶבֶר בְּמִנוּחָהּ

בית חיינו לה

נְכוֹנָה בַּחֲדוּהָ וּבְשִׁמְחָה וְשָׁלוֹם כְּדֹכְתִּיב יֵבֵא
שָׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מְשַׁכְּבֹתָם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ, וְכֹתִיב
יַעֲלֶזוּ חֲסִידֵיךָ בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מְשַׁכְּבֹתָם,
וְכֹתִיב אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפָּחַד וְשִׁכְבָּתָּ וְעָרְבָה
שְׁנֵתְךָ.

לזכר

וְתִשְׁמֹר אוֹתוֹ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר וּמִרָמָה וְתוֹלְעָה,
וְתִסָּלַח וְתִמָּחֹל לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו, כִּי
אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא
יִחָטָא, וְזִכּוֹר לוֹ זְכוּתוֹ וְצַדִּיקוּתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה,
וְתִשְׁפִּיעַ לוֹ מִנְשָׁמְתוֹ לְדַשֵּׁן עֲצָמוֹתָיו בְּקֶבֶר מֵרֵב
טוֹב הַצִּפּוֹן לְצַדִּיקִים, דְּכֹתִיב מָה רֵב טוֹבְךָ אֲשֶׁר
צִפְנָתָ לִירְאֶיךָ, וְכֹתִיב שִׁמְרָ כָּל עֲצָמוֹתָיו אַחַת
מִהֶנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה, וַיִּשְׁכּוֹן בְּטַח בְּדָד וּשְׂאֲנָן
מִפְּחָד רָעָה, וְאַל יִרְאֶה פָּנֵי גִיהֶנֶם, וְנִשְׁמָתוֹ תִּהְיֶה
צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים, וְלִהְיוֹתוֹ בְּתַחֲתֵת הַמַּתִּים
עִם כָּל מַתֵּי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן

לנקבה

וּתְשֹׁמוֹר אוֹתָהּ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר וּמִרָמָה וְתוֹלְעָה,
וְתִסָּלַח וְתִמָּחֹל לָהּ עַל כָּל פְּשָׁעֶיהָ,
כִּי אָדָם אֵין צָדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא
יִחָטָא, וְזִכּוֹר לָהּ זְכוֹתֶיהָ וְצַדִּיקוֹתֶיהָ אֲשֶׁר
עָשְׂתָה, וְתִשְׁפִּיעַ לָהּ מִנְּשֻׁמָּתָהּ לְדִשֵּׁן עֲצֻמוֹתֶיהָ
בְּקֶבֶר מְרֵב טוֹב הַצָּפוֹן לְצַדִּיקִים, וְכָתִיב מָה רַב
טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ, וְכָתִיב שִׁמְרֵם כָּל
עֲצָמוֹתַיִם אֶחָת מִהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה, וְתִשְׁכּוֹן בְּטַח
בְּדָד וְשִׁאֲנָן מִפֶּתַח רָעָה, וְאַל תִּרְאֶה פָנַי גִּיהֲנָם,
וְנִשְׁמָתָהּ תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים, וְלִהְיוֹתָהּ
בְּתַחֲתֵית הַמֵּתִים עִם כָּל מֵתֵי עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמִים, אָמֵן